

Церонимо Стилтон

УПОЗНАЈМО ИТАЛИЈУ!

СТО ЧУДА

Назив оригинала: Mille meraviglie: Viaggio alla scoperta dell'Italia

Текст: Џеронимо Стилтон / Geronimo Stilton

Приредила: Патриција Пуричели / Patrizia Puricelli

Уредник оригиналног издања: Бенедета Бјази / Benedetta Biasi

Илустрације корице: Алесандро Мушило / Alessandro Muscillo

Графички дизајн: Мауро де Тофол / Mauro De Toffol / theWorldofDOT

Унутрашње илустрације: Иван Бигарела / Ivan Bigarella (цртеж) и Кристијан Алипранди / Christian Aliprandi (боја)

Уметнички директор: Роберта Бјанки / Roberta Bianchi

Графичка опрема: Марта Лорини / Marta Lorini

Према оригиналној идеји Елизабете Дами (Elisabetta Dami)

www.geronimostilton.com

© 2020 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italia

Права за српско издање © 2023 Вулкан издаваштво

International rights © Atlantyca S.r.l. Corso Magenta 60/62 - 20123 Milan - Italy

foreignrights@atlantyca.it - www.atlantyca.com

Ова књига је објављена уз помоћ Италијанског института за културу у Београду.

Специјално издање реализовано за италијанско Министарство спољних послова и међународну сарадњу – Генерална дирекција за промоцију културе и економије, у сарадњи са Италијанским националним комитетом за УНЕСКО.

Ministero degli Affari Esteri
e della Cooperazione Internazionale

madeinitaly.gov.it

Имена, ликови и места из серијала *Џеронимо Стилтон* су регистровани

заштитни знак у власништву фирме *Atlantyca S.r.l.* Сва права задржана.

Морална права власника су утврђена.

Стилтон је име чувеног сира који се од краја XVII века производи у Енглеској.

Назив сира је регистровани заштитни знак. Сир стилтон је омиљени сир Џеронима Стилтона.

Више информација о стилтон сиру потражите на сајту www.stiltoncheese.co.uk

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-04955-8

Спремите се,
полећемо!

Било је то једног свежег летњег јутра.
Заправо, била је то једна мишотастична
мишоградска зора!

Цицију, било је много рано: **СУНЦЕ** само што
није изашло... а ја сам стигао на Мишоградски
међународни аеродром, спреман за
мишотастичан одмор. Дестинација: **Италија!**

Тамо су ме већ чекали сестра Теа, рођак Трапола, сестрићи Бенџамин и Трапи. Са њима је био и деда Твртко, који је желео да нас **ИСПРАТИ**.

Чим ме угледа, повика: – Био сам сигуран да ћеш закаснити, унуче! Ето, намерно сам дошао да проверим!

Затим погледа на сат, па нешто блаже рече: – Једном и теби да се деси: стигао си на време! Води рачуна! Потруди се да будем поносан на тебе!

Био сам помало **ЅБУЊЕЊИ**, па рекох: – Хм, важи, деда! Али... због чега да будеш поносан? Он се на то разгалами: – Како због чега? Ово је веома важно путовање!!! Зар још ниси схватио?! Хмм... ништа ми није било јасно... Откад деду толико занима мој **ОДМОР?** Ах, па да! Можда му је *шај* одмор био важан јер је био његова идеја!!!

Одговорио сам: – Ништа не брини, деда! Свечано обећавам да ћу дати све од себе како би ово **ПУТОВАЊЕ** било... мишотастично!

Деда додаде сав задовољан: – Таквог те волим, унуче! Ухвати мачку за бркове!

Убрзо потом седео сам у заваљеном авионском

седишту, док је под нама промицало пространство паперјастих облака.

Рекао сам својима:

– Ах, **Италија**... тамо има за

сваког понешто – музеји и споменици за љубитеље културе, мишотастична природа за авантуристе, локални обичаји за радознале и изванредна кухиња за гурмане!

Направио сам **списак**

свега што никако не смемо да пропустимо...

Још нисам ни довршио реченицу, кад Бенџамин цијукну: – Али, ујко Џери, не знам хоћемо ли имати времена за то! Ако хоћемо да победимо у **Трци**, мораћемо да јурцамо од једног до другог места! Чак и не одређујемо сами етапе!

ИТАЛИЈА

НЕЗАОБИЛАЗНЕ ДЕСТИНАЦИЈЕ:

1. Рим и Колосеум (Лацијум)
2. Фиренца и Уфици (Тоскана)
3. Венеција и Трг Светог Марка (Венето)
4. Милано и Дуомо (Ломбардија)
5. Чинкве Тере (Лигурија)
6. Напуљ (Кампанија)
7. Помпеја, Капри и Соренто (Кампанија)
8. Долина храмова у Агриђенту (Сицилија)
9. Саленто (Апулија)
10. Матера (Базиликата)

Поскочио сам: – Молим? Да њобедимо? Каква ѡрка? Какве еѡаје? Бенѡамине, о чему ти то? Теа, Бенѡамин, Трапи и Трапола се **УПИТНО** згледаше, па почеше да се домунђавају:

– Џеронимаѡор је вазда гњаваѡор! – фркну Трапола. – Зашто се ниси распитао? Зар си стварно мислио да нас деда шаље само на одмор? Мало сутра! Учествујемо у **СТО ЧУДА**, мишотастичној потрази за благом кроз упознавање лепота Италије!

Узвикнуо сам: – Хммм... потрага за благом, кажеш?!

Теа рече: – Управо тако! Биће то незаборавно искуство! А сад се опусти, бато. Све ћемо видети кад стигнемо у Рим...

Прво што сам угледао по слетању на римски аеродром био је транспарент на ком је писало:

**ДОБРО ДОШЛИ,
СТИЛТОНОВИ!**

Држала га је глодарка која нас је дочекала и дала нам **ПРАВИЛНИК...** Пажљиво смо га проучили у минибусу којим смо се одвезли до смештаја.

Сто му моцарела...

... ПОЧЕЛА ЈЕ АВАНТУРА!

УПОЗНАЈМО ИТАЛИЈУ!

СТО ЧУДА

УПОЗНАЈМО ИТАЛИЈУ У УЗБУДЉИВОЈ
АВАНТУРИ - ПОТРАЗИ ЗА БЛАГОМ!

ПРАВИЛНИК

1. Обавештења о етапама биће постепено достављана **порукама** преко мобилних телефона: екипа ће морати да реши загатку како би сазнала о којој етапи се ради.
2. По доласку на циљ, екипа мора направити **селфи** и послати га судијама.
3. Тад стиже нова порука са **наредном етапом**, и све тако до краја трке!
4. Екипа током путовања мора да води **онлајн-путопис**, тако да сви, али баш сви могу са вама да уживају на том путу из снова и... упознају **скривена чуда Италије!**

НИЈЕ ДОЗВОЉЕНО:

- ✓ Прескакање етапа!
- ✓ Некоректно понашање!
- ✓ Непоштовање **животне средине!**
- ✓ Досађивање!

ДОЗВОЉЕНО ЈЕ:

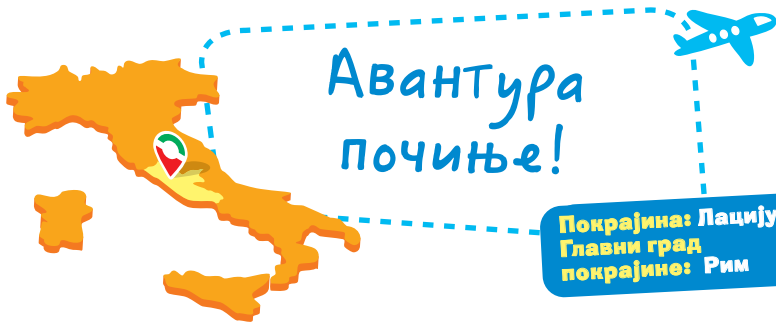
- ✓ **Распитивање** и знатижеља на посећеним местима!
- ✓ Учење понеке речи на **италијанском!**
- ✓ Упознавање **нових пријатеља!**
- ✓ Испробавање **локалне хране!**
- ✓ **Забави!**

ПОБЕДНИК

Екипа која буде окачила најмишотастичнији, најзанимљивији и најзабавнији **онлајн-путопис** добија још једно путовање по Италији како би упознала још... сто чуда!

Авантура почиње!

Покрајина: Лацијум
Главни град
покрајине: Рим

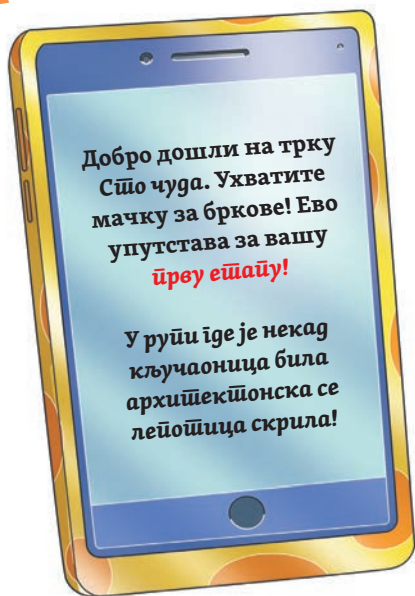
Напокон смо се сместили у пансион у једном од најлепших градова света – **Риму!**

Док сам на тераси уживао у чувеном римском летњем поветарцу, одушевљавао сам се погледом на **Вечни град.**

РИМ је први пут назван Вечним градом у једном стиху Албија Тибула, римског песника из првог века п. н. е. Већ тада је овај град био легендаран, иако још увек нико није могао знати да ће постојати и након више од два миленијума!

Пип-пип!

Утом се на екрану
мог телефона појави
мистериозна

порука коју

смо очекивали.

Цишију, какво

узбуђење... Наша

Италијанска

авантура се

захуктава!

Прочистио сам глас

и прочитао наглас.

– Хм... – промрмља

Трапола. – Како у кључаоницу да стане
архийекшјонска лейошјица, а претпостављам да
се ради о некаквом **споменику?!**

– То је немогуће! – повика Трапи.

– А ипак решење загонетке постоји! – рече Теа.

– Само треба да га нађемо! – сложио се

Бенџамин.

Били смо усредсређени на ту чудновату
загонетку, кад неко повика: – Трапола, друже
мој! Како си?

- **Клаудиооо!** -

обрадова се мој рођак.

- Какво изненађење!

Ма, где си се ти денуо?!

Драги мишићи, знате,

Трапола је већ раније

био у Риму на курсу
италијанске **кухиње!**

Тад је упознао Клаудија,

симпатичног и причљивог

глодара, који обавља **разне**

послове у пансиону у ком смо одсели!

Кад смо се сви упознали, Клаудио рече: - Тако

сам поносан што учествујете у трци Сто чуда!

Током ове етапе у Лацијуму можете да

рачунате на мене... а ту је и **ПРОВОЛОНЕ.**

- Проволоне?! - упитасмо сви углас.

Клаудио нам појасни: *Проволоне* је био његов

комби, жут као сир!

Трапола није часио часа: одмах му је дао да

прочита **ЗАГОНЕТКУ** са кључаоницом. Он

се насмеши и рече: - Знам! Пођите са мном,

друштво!

Одвео нас је до жутог комбија. Ушли смо...
– Да ли вам се допада Рим? – упита нас Клаудио док се смештао за волан. – Не само да је ово један од **најлепших** градова на свету већ крије и многе мистерије и занимљивости попут ове коју ћете управо видети!
Застао је на једном **пустом** тргу. – Имамо среће! Обично је овде дугачак ред, а ето данас нема никога!
Упитао сам: – Хм... Зашто смо дошли овде?
Заправо, где смо уопште?
Он се загонетно насмеши: – Налазимо се испред седишта **Великог римског приората малтешког реда...** Управо овде треба да тражите кључаоницу!
Ја, наравно, ништа нисам разумео... Каква кључаоница насред трга?!
Али Трапи одговори: – Па да! Хајде да прегледамо **ВРАТА** у околини!
Траполи (који се већ одапео као стрела) оте се једно: – Ооох!
Сто му моцарела, мој рођак је стајао пред капијом зграде приората са оком прислоњеним на **кључаоницу**. – Погледај,

Џеронимче, не буди тупсонче!

Пришао сам вратима и...

- **Невероватно!**

Из кључаонице се видеља, јасно и прецизно
уоквирена, купола **Базилике Светог Петра!**

БАЗИЛИКА СВЕТОГ ПЕТРА - у њеној изградњи учествовали су бројни уметници, а међу њима и генијални Микеланђело Буонароти. Једно је од највећих здања на свету. Покрива површину од око 23.000 квадратна метра! Купола, коју одмиља на италијанском зову *cupolone*, висока је преко 133 метра!

Кад смо се вратили, Клаудио је схватио да смо одушевљени, па је узвикнуо: – Није лоше за прву етапу!

Затим смо послали селфи, како је правилник и налагао. Стигао је следећи **ОДГОВОР...**

Моји нећаци су били помало разочарани:

– Зар смо већ завршили?

– Без бриге – рече

Клаудио. **ОБИЈАЗАК!**

Рима настављате... са мном!

– Јупи! – цијукну Трапи.

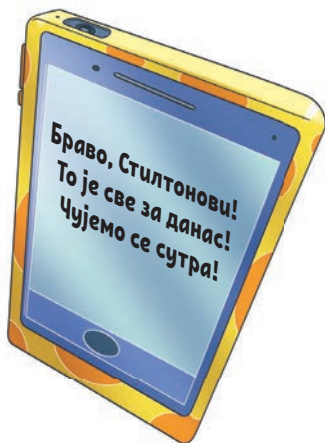
– Где нас водиш?

Трапола се понадао: – У ресторан?

Али Клаудио га није чуо.

Мој рођак је гунђао: – Пффф, он је сигурно ручао **поховане артичоке!** Он сигурно сад не мисли на ужину! И ко зна кад ће он хтети да вечера!

Наш друг нас упита: – Одакле бисте волели да почнемо? Од **Уста истине, Римских катакомби...** само изаберите!

Упознавање града започели смо у комбију.

– Ово је **Аурелијанов зид** – рече Клаудио. – Његова изворна дужина прелази 18 километара, премда је до данас опстао само један део! Цар Аурелијан га је изградио како би заштитио град од варвара, народа **непријатељски** настројених према Риму. На њему су постојале улазне и излазне капије. Једна од њих је Капија Светог Павла, коју можете видети тамо!

ПУТОВАЊЕ КРОЗ ВРЕМЕ

Марко Тулије Цицерон

је био римски државник и беседник који је живео у I веку п. н. е. Познате су његове **беседе**, односно говори које је држао како би образложио своје ставове. Беседник је, заправо, човек који је вешт у држању јавних говора. Данас у Италији постоји израз који дословно значи **бити нечији Цицерон**, а заправо значи бити нечији водич приликом обиласка града, споменика, музеја...

Клаудио је причао и причао... Било је право задовољство слушати га! Показао се као прави **Цицерон**, односно водич. Након неколико сати тих збиља аутентичних дивота, Рим нам је поклонио и

сјекићакумаран залазак сунца!

А онда је напoкoн (али баш *напoкoн*) дошло време да се седне за трпезу: од тог обиласка огладнео сам као мачка!

И тако, после типичне римске *вечере*, која се састоји од шупљих шпагета букатини, артичока, салтимбоке (телеће шницле са шунком) и разних других ђаконија, сви смо отишли на спавање, уморни, али срећни! Наредног дана пробудила су нас **звона** и звонки Клаудијев глас: – Будите се, друштво! Чека вас трка!

За време доручка на балкону пансиона стигла

нам је порука о другој етапи трке Сто чуда.
Као и увек, прочитао сам је наглас:

– *Имамо очи, али не видимо...
Ко нас види, нећа ућлашимо!*

Уфф, ништа нам није било јасно!

Бенџамин нам утом показа нешто на **ТАБЛЕТУ**:

– Ујко Џери, погледај! Можда се односи на ово место, парк пун... камених чудовишта!

Пришли смо да погледамо. У близини Витерба, дакле недалеко од Рима, налази се

Парк чудовишта у Бомарцу.

Пушойис йородице Стилшон!

Света шума у Бомарцу

Свету шуму у Бомарцу често називају још и **Парком чудовишћа**. Једина је таква на свету. **Вичино Орсини**, господар тог подручја, подигао је овај изузетно оригиналан комплекс у другој половини XVI века. Дао је да се у стеновитом земљишту исклесу скулптуре чудовишта, змајева и митолошких бића, као и клупе са урезаним **мистериозним йорукана**.

Чудесно место!

– Браво, Бене! – обрадовао се Клаудио. – Нисам се тога сетио! У Парку чудовишта у Бомарцу шетате међу змајевима, митолошким бићима и каменим **ЧУДОВИШТИМА**. То је сигурно ваша следећа етапа! Спремни? Ја ћу вас одвести тамо!

Поздравили смо се са власницима пансиона, а затим смо натоварили кофере у **ПРОВОЛОНЕ** и кренули на пут.

Кроз неколико сати стигли смо у Бомарцо и ушли у Парк чудовишта. Бенџамин се скаменио у чуду пред бауком од камена: – Ово је **МИШОТАСТИЧНО!**

Трапи се сложила, њушке подигнуте пред статуом два џина у борби.

Ја сам изашао из Криве куће тетурајући се, а у стомаку ми се бућкало... *Бљуц*, у тој **накривљеној** кући нисам знао где се налазим!

Разгледали смо то невероватно место кад схватих да нам неко фали!

Упитао сам: – Али где је Трапола?

Теа ме погледа: – Зар није био са тобом?

– Не – одговорио сам. – Мислио сам да је са вама.

Тад наједном чусмо како неко дозива:

- УПОООМООЋ!

Цијууу, био је то глас мог рођака. Долазио је из мистериозних дубина уста џиновског **БРАДАТОГ** чудовишта! *Брррр!*

Окуражио сам се и потрчао према статуи.

А онда напрасно: - Бу!

Трапола искочи из тих камених **ЧЕЉУСТИ:**

- Прешао сам те, Џеронимућо!

Гле какав си блед
као моцарела!

Уфффф, увек иста прича са Траполом! Али већ смо изгубили превише времена, па рекох:

– Време је за **селфи!**

Трапи нас је усликала испред једног каменог чудовишта и послала слику судијама Сто чуда.

Бенџамин примети: – Ова трка је сјајна!

Убрзо нам је стигла нова **ПОРУКА...**

Довршили смо етапу у Лацијуму!

– Јееее! – радовали смо се.

– Одлично смо се снашли!

– рекао сам. – И то захваљујући теби, Клаудио!

Твоја помоћ нам је била

драгоцена!!!

Наш пријатељ подиже обрву:

– Пошто имате неколико слободних дана, водим вас на нека стварно посебна места!

Шта кажете?

Ми се згледасмо, па Трапола одговори уместо свих: – **Наравно да хоћемо!**

И тако смо се поново сви сместили у Њроволоне.

Након неких пола сата вожње, Клаудио је стао на једном проширењу на путу, па смо сишли

